

~~SW.~~ EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.

VITEBERG.

W-26.

SIGNAT. ~~1515~~ CCCXIII.

Stückzettel erled.
11. XII. 1944.



A. A. C. C.
DISPUTATIO
EXERCITATIONUM PHILO-
SOPHICARUM XXII.

De
**METALLIS, PLAN-
TIS, AC BRUTIS ANI-
MALIBUS.**

Quam,
Annuente benignè Tri-uno Deo,
SUB PRÆSIDIO

M. TOBIAE TILEMANI

VVitteb. Colleg. Philos. Adjuncti,
Liberalis exercitij gratiâ defendendam suscipies,
HINRICUS MECHOVIUS

Stadensis Saxo

In celeberrimâ VVittebergensi Academiâ,
ad diem 13. Octobr. boris & loco solitis.

Scalig. Exerc. 216.

Nihil beatus, quam scire. Nihil divinus, quam docere. Nihil
propius vera felicitati, quam discere.

VVITTEBERGÆ
Ex officina Typographica Iohannis Gormanni, Anno 1610.

li opposita,
luce & ter-
seu rutilu,
.6.3. Sene-
, aut Lu-
raro dua,
iifestò de-
symbolum
guram, &
chalatione
in medio
sum san-
e, tum ful-
m ardore
et eoris et-
absoluteq
oluvia ful-
uovis tem-
possunt. s.
pium suffi-
sentat cir-
oculi, & t-
imates
us à super-
mines pre-

REVERENDA DIGNITATE ET
eruditio*nis* thesauro prætantissimo
V I R O,

Dn. CHRISTOPHORO BARBAROSSÆ,
Ecclesiæ in Altenbroch Superatten-
denti usquequaq; vigi-
lantissimo.

Et

Nobilitate Generis, Virtute, Pietate, eruditione
& morum integritate conspicuis VIRIS
Iuvenibus

Dn. DETHLEVO Schulzen

Dn. JOHANNI ADOLPHO von Düring

N E C N O N

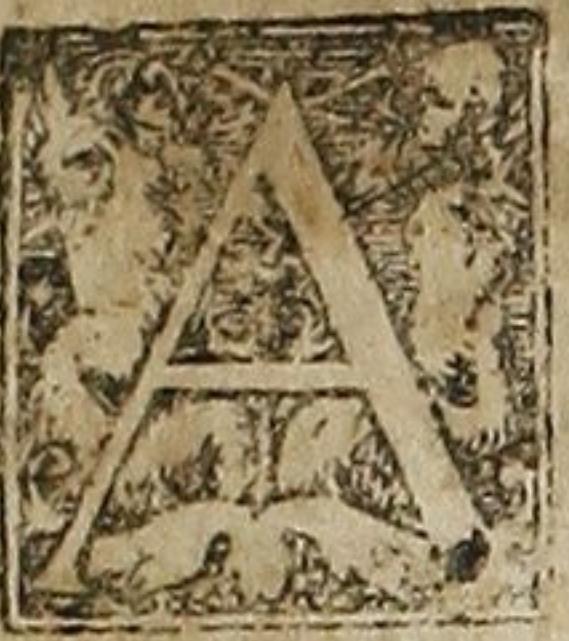
Humanissimo, Præstantissimo, Ornatissi-
moq; Viro-Juveni S.S. Theologiæ
Studio*s*o Matthiæ Hein Hu-
sano Holsato

Universis his & singulis, magnis & literarum &
literatorum Patronis, Dominis ac fautoribus suis o-
mni observantia etatèm colendis

In debitæ observantiae & grati animi περιηγίων hoc suum
quale quale φιλοσόφα Philosophicum sum-
missè offerre dedicareq; voluit & debuit,

HINRICVS MECHOVIUS
Stadensis Saxo.

P R A E L O Q V I U M.



Vreota, & est pervera Platonis, principis ingenij & doctrinae, sententia, illum pro Philosopho unicè habendum, quem constat δέλοντα πάντος μαθήματος γένεσις, lib. s. de Republ. fol. 466. Nam præterquam quod nihil sit suavius quam omnia scire, ut suavè loquitor ex Phocylide Tullius, lib. 4 ad Attio. Ep. 11; Tam etiam artio, vinculoq; penitus adamantino discipline devinata ad invicem omnes sunt, ut una aliq; altera nec esse, nec legitimam unquam in considerationem venire posse. Hinc vulgatum, èq; petitum media via illud est, quo fertur, disciplinam unam alteri semper menum porrigeere, illasq; ipsas disciplinas ēγινυν λόγοι quadam consisse, dum omnes ab uno communi centro deductæ, per idem medium ad communem circumferentiam ferantur, quodq; in una desideratur, altera defectum illum suppleat, ac ad summam in tantum auxiliariices manus vicitudinaria operā sibi invicem præbeant, ut solida scientia cognitio nō nisi ex contemplatione omnium proveniat, ex persensione cunctarum derivetur. Cum verò Philosophus omnium rerum causas, quantum humani ingenij fert sagacitas, concedit imbecillitas, tenere ac exponere debet; Et hæc non nisi ab omnigena sint rerum cognitione discussioneq;: Fit, ut aquifimam Platō censuram exhibuerit, illum saltem augustiss. Philosophi nomen subire, non qui unam alteramq; duntaxat disciplinem aspergit, sed qui incensa voluntate ad quamlibet, ad propositum tamen accommodat, doctrinam contemplandam aspirat. Quare ut & Nos nomen illud, si non acquisi-
visse quadrantibus saltem tamen ambij se, aut adire attentasse videamur, non prægressis Exercitationibus, habuisse maximè super corpora Imperfèctè mixta, jam inherendum unicè, desistendumq; bic, verū modis omnibus ad alia insuper, in residuo adhuc restantia, & quidem ordinis exactioris indicio ad Corporum trattationem Perfectè mixtorum accedendum. & ea etiam utiliss omnino & suaviss in quadrum, quod ajunt nostrum redigenda. Hæc autem Perfectè mixta corpora, que mixtum compleatè elicitorum constant unione absolute, non ad unum veniunt censum sed duplicitis sunt sortis potiss: alia Inanimata, viteq; penitus omni destituta, ut sine Mineris; Alia animata & viva corpore: Et beo iterum aut sine sensu, ut Plantæ, aut cum sensu, & vel rationis experientia, ut Bruta, aut ratione predicta, ut Homo. Nos & brevitate grata jussa, & commode distinctionis motu, hæc vice tantum in prioribus tribus species tres sunt, Metalla, Lapides & Metallaria.

T H E S I S I.

Mineras communi, ast barbaro, vocabulo appellamus, quæ ultimatum solum perfectæ mitionis formam, minerali materiae introductam, obtinent, idq; propter non nisi similares, inorganicas. & vita expertes habent partes, ac generalissimè in Nativas & Facticias subdividi solent.

II. Illæ, generatione Meteoris analogâ in naturalibus matriculis ex atmosphæri κατωνόδη αναδυμiαι, vi minerali, ministerioq; caloris preparant, & constipantis frigoris progernerantur, potiss: in montibus, alias ut plurimum sterilibus: Earundem species tres sunt, Metalla, Lapides & Metallaria.

III. Metalla corpora sunt perfectè-mixta & inanimata, vi metallificâ (sic loquuntur) in terræ venis lapidum vè cavernulis, juxta Philosophos quidem ex subtili terreo & humido aquo, juxta Chymicos autem, ex sulphure & hydrargyro, velut semine masculo & foemineo, producta.

IV. Ejusmodi numero propriè septem sunt, Aurum, quod vi aurifica ex copioso aqueo & pauciore terreo, utriq; tamen purissimis & optimè decoratis; Argentum, quod ex iisdem halitibus, de puritate tamen & caliditate sua aliquid remittet; AEs & Orichalcum, quod ex copiosiori & impuriori terreo; Stannum & plumbum, quod ex copiosiori & impuriori aquo; Ferrum tandem quod ex copiosissimo & impurissimo terreo concrevit. Scalig. Exerc, 106.

V. Pro materia varietate, Metalla hæc varios etiam ostendunt colores, aurum, as & orichalcum citrinum, argentum, stannum, & plumbum candidum, ferrum fuscum: Pro diversitate autem concretionis aut fortioris aut imbecillioris, tum gravia tum ductilia sunt, ubi aurum omnium ut graviss: est & solidiss: sic maximè malleis diduci potest.

VI. Ratione tandem formarum essentialium, quibus invicem dissident, interq; se discrepant, alias atq; alias habent affectiones, viresq; non tam admirandas quam stupendas penitus: Sic aurum cor hominis confortat tacita & latente causa, & contrà diem circa diluculum frigescit, Ferrum non nisi rubigine crescit &c.

VII. Lapidès quod attinget, sunt iij minera vi lapidifica vel ex humido aquo à terreo sicco, vel vicissim ex sicco terreo ab aquo humido variè passi, adeoq; constipata, ut vix iterum unquam liquefieri valeant: Et distinguuntur in Preciosos partim, partim in Vulgares.

VIII. Illi vel in terris, vel in aquis, vel in animalibus vi gemmifica ex subtiliori & puriori materia producti, multis miris ac occultis pollent virtutibus: Sic Adamas ferrum ignemq; eludit, hircino solùm succumbit sanguine; Magnes non tam trahit, quam ferrum movet, semperq; Septentrionem intuetur; Crystallus, quæ ex glacie fit indurata, adversus locata Solem accende objecta queq; Margaritæ, quæ ex rore fiunt, confortant cor &c.

IX. Lapidès vulgares, qui ex crassiori ac impuriori materia concrescunt, numero multi sunt, alijs quippè porosi, ut pumex & tophus, alijs solidi, ut saxa, alijs nitidiores ut marmor &c. In his, ut & prioribus, variae quandoq; deprenduntur figuræ, quæ à peculiari & penitus ignota fieri causa adserimus.

X. Tandem Metallaria sunt minera non tantum siccitatibus habentes, ut

in

in lapides, nec tantum humiditatibus obtinentes, ut in Metalla abire possent, quod propter ut plurimum sunt friabilia, ut vocantur, manibusq; atteruntur: Sub se continent cum succos quosdam Metallicos, ut Sal, quod factuditatem cunctis conferre rebus non in recte creditur, Argentum vivum, succinum, quod ex vase fit viscoso &c. Tum terras Metallores, ut est terra Lemnia, Creta &c.

XI. Ad extremum facticias Mineris eas esse contendimus, quae in artificialibus vasis ex minerali materia, artis industria, naturalia agentia passivis applicatis, perficiuntur: Sic Electrum provenit ex auro, vel are & argento, sic chalyps ex ferro, ex luto lateres fiunt, sic paratur vitrum, scoria, & ruginis &c. Hac brevitate grata de Mineris.

XII. Porro ad ammata & viventia, quae præter perfectæ mixtionis formam animam quoq; informantem, adeoq; partes non modo similares, sed & dissimilares ac organicas sortita, progredientes, primò corpus vivens, quod anima vegetali præditum, considerabimus, ut est Planta, quae est corpus perfectè-mixtum præditum anima vegetante, quæq; è terris nascitur, vivit, vivet, alitur, augeturq;.

XIII. Estq; aut Arbor, quæ simplici, ramoso & perenni caudice à radice in altum excrescit, & vel Peregrina existit, ut Balsamum, quod tamen verum adhuc & genuinum reperiatur, asseverare neutquam possumus, Piper, Myrrha &c. Vel Domestica, eaq; aut pomifera, ut ficus, olea &c. aut bacifera, ut querqus, juglans &c. His adjici possunt & steriles arbores, ut salix, populus &c.

XIV. Aut Frutex, qui perenni quidem, verùm multiplici sese attollit sursum caule: Et vel nobiliores sunt, ut Cinamomum, quod tamen verum repertu amplius vix est, cassia, calamus aromaticus &c. Vel ignobiliores, ut Vitis, Juniperus, Corylus, Rubus &c. His, uti & arboribus adnascuntur tubera quedam, uti & interdum fungi, omnia quæ imperfectarum exprimitus plantarum nomine.

XV. Aut demum Herba, quæ quot annis aresentem caulem tenuesq; surculos è radice emittit, & Vel Alimentaria est, ut sunt tum frumenta, ut triticum, siliqua, hordeum &c. tum legumina, ut faba, milium, oryza &c. tum oleacea, ut beta, brassica, lactuca, nasturtium &c. Vel minus talis, ut sunt tum medicamentosæ seu aromaticæ, ut crocus, zinziber, Rha-barbarum &c. tum coronariae, ut rosa, ruta, salvia &c. Tantum quoq; pro re nata de Plantis.

XVI. Ceterum ad corpora sensu prædicta accedentes, dicimus Animal

esse essentiam corpoream vita sensusq; plenam: ipsi namq; Sentiens præst anima, que inseparabilis ab animalium vita, & cuius facultas anima vegetatrix est, quaq; vi cùm cognoscendi, que sensus habet, & Exteriores quinq; & Interiores tres, cùm movendè pollet, que vel interna est, in qua vis Appendi & Vitalis residet, vel externa, à qua progressio omnis promanat.

XVII. Iuxta definitionem hanc animalium, aliud imperfectum est, quod vulgo zoophytum dicitur, & quod motu tantum contrahendi dilatandi constat, ut urtica marina, spongia &c. quibus & arbor pudica Scaligeri, Exerc. 181. Sect. 28. & herba mirabilis, que ovem figurâ refert, &c. annulerandi sunt.

XIX. Aliud Perfectum, quod moveatur cùm, cùm plerumque sentit: Et est ut rationis expers, ut Brutum, aut ratione constans, ut Homo. Brutum aliud insectum est, aliud integrum: Illud incisuris distinctum habet corpus, sanguineq; caret, & nullâ uititur respiratione, ac provenit vel ex limosâ putri & cœno sa terra, vel ex putrefacto cadavere caloris, vel solis, vel ipsius cadaveris putrefactis, interventu.

XI X. Classes Insectorum tres constituuntur, 1. Volatilium, ut est Apis, animalculum prudentissimum Cicada, Culex &c. 2. Aquatilium, ut Hirudo &c. 3. Reptilium, ut Bombyx, miraculum verè Naturæ, cuius mos est, Seneca præclarâ sententiâ, in minimis se exercere, formica, aranea &c.

X X. Integrum animal corpus sine cassura habet, ac sanguine, sine quo nec esse nec actiones illas vitales edere valet, præditum est, varijsq; ex partibus tamen liquidis seu humoribus, quam solidis, ijsq; aut similaribus aut dissimilariis contextum. Ac est vel Terrestre, vel Aquatile: Illud inspiratione aërem haurit, ex tramq; aquam in terræ tegit, victimq; querit.

X XI. Estq; dividuum iterum in Volatile & Gressibile, uti loquuntur: Illud in aere volatu utitur, & Aves vulgario nomine adpellantur, ut sunt, Aquila, quæ à visu, ira, & ungulis maximè commendatur, Paradesa avis, sine pedibus in aere semper & perpetim volitans, struthio &c. Reliqua quæ feruntur de Phœnico, Grypsibus, Pelecano &c. fabulosæ sunt.

X XII. Animal quod gressu in terra utitur, dirimitur in Quadrupeda & in Reptilia: Illa sunt quæ quaternis incedunt pedibus, ac ijsdem fere partibus, quibus Homo, constant, modò quod brachiorum loco pedes habeant priores. Nascuntur non ex putredine, ut male sana quorundam habet opinio, sed mutuo ex congressu: Et distinguuntur à se voce ut plurimum & sono,

& sono, quem peculiarem ab alijs diversum una qualibet serie species obtinet.

X X I I I. Dividuntur in bisulcum animal & non bisulcum: Illud vel non Ruminans est, ut Sus, Camelus, bestia mansueta summaq; docilis, &c. Vel Ruminans, quod cibos in ventrem demissos sursum retrahit & remandit: Ac aut non cornu habet, ut ovis, aut habet, & vel unum, aut in fronte, ut Monoceros, animal infrequens quidem, revera tamen in rerum natura existens, aut in naso, ut Rhinoceros; Vel duo, aut recta & ramosa, ut Cervus, alce, &c. aut prona, ut Dame, aut concaria, ut bos, hircus &c.

X X I V. Non bisulcum animal habet vel solidas unguis, ut Equus animal superbiss: Elephas, humanis animal proximum sensibus &c. vel fissos digitos, ut Leo, animal calidiss: calidiss: Canis, animal fideliss: Talpa, que etiam oculos habet, & in sua specie cæta minime est. Et sic Quadrupedæ se habent.

X X V. Reptilia animalia, que repunt, & erratico incedunt ingressu, Serpentum vulgo nomine exprimuntur, quorum prudentia & astutia in tuenda vita, diligendis latibulis, pastuq; querendo insignis est: Interna vis: era eque ut alii obtinent animalia, suaq; continuo exitu in coitus emitunt, ex quibus serpilli sunt, ac venenum à substantia sua naturæ continent.

X X V I. In illorum specie potiss: notantur, Aspis, bestia surda & venenatiss: Basiliscus, qui obvia queq; etiam venenatiss: & vel solo halitu corrumpit ac interficit, nec à gallo aliquo vetusto, ut protrita, sed inanis & vana habet fabula, at communem ad Serpentum modum provenit; Draco, maximus serpentum, visuq; insigniter pollens; Vipera, de qua fabulosè it idem narratur, in conceptu ejus patrem, in partu mærem perire &c. Hæc de terrestri animali.

X X V I I. Ad extremum Aquatilia animalia sunt, que iùm in mari timi, cum in dulcibus degunt aquis, earumq; naturam & Temperamentum obtinent: Talia sunt vel Amphibia, que & in aquis & in terra commodùm vivunt, ut Crecodilus, cancer &c. Vel Pisces, qui sunt animalia frigida & aquæ substantia, corpore oblongo, cute squamosa, in aquis degentia.

X X I I X. Carent pisces omnes pulmone ac aspera arteria, quo circa nec respirant nec vocem aliquam emittunt, alias alia membra omnia sensuumq; habent organa cum ceteris bruti communia; Coeunt in occursu exiguo ventribus se confricando, & dum fæmella ova spargit, mas super ea lac sundis prolificum, quaq; ova illo asperguntur, pisces procreant.

Eorum-

is praest
ma vege
es quinq;
vis Appen
at.
Tum est,
dilatati
caligeri,
, annu
ntit: Et
Brutum
corpus,
nos à pu
osim ca
Apis, a
ndo &c.
capra-
quo nec
partibus
issimila
e aërem
nunquam
ut sunt,
sea avia
qua que
adrupe
tenui ferè
habeant
et opinio
urimum
& sono,

XXIX. Eorumdem species sc̄rē infinitae sunt, ad h̄as tamen divisionis
veniunt classes, quod alijs sanguine careant, qui aut molles sunt, ut sepia, qua
loco sanguinis humorum atramento similem obtinet; Aut duri, iijq; vel crusta-
cei, ut locusta, squilla &c. vel testacei, ut Ostrea &c.

XXX. Alij sanguine pr̄editi sunt, qui vel Marini sunt, ut Balena, Del-
phinus bestiarum velociss. Torpedo, dum scil. capta in retibus, priusquam at-
tingatur, piscatorum manus stupefacit, Polypus &c. Vel fluviatiles, qui ite-
rum aut maximi sunt, ut Salmo, deliciae mensarum, Sturio, Mario, Amia &c.
Vel mediocres, ut Anguilla, Lucius, Aurata, Cyprinus &c. Vel minimi, he-
Turdi, Bdella &c. Sed de his omnibus ad sufficientiam alijs, & nos alibi.

A D J E C T A N E A.

1. Metalla inter se vix, ac ne vix quidem, transmutari possunt. 2. Inde q; verum aurum aliquā arte effici posse haut credimus. 3. Hoc interim potabile reddi, citra q; noxam aliquam assumi potest. 4. Herbæ ad unam omnes salu-
bres sunt. 5. Plures animalium species Natura producere non valet. 6. Nulla quoq; alterā vel est felicior, vel infelicior. 7. zoöphyta plantis verius quam a-
nimalibus accensenda sunt. 8. Anima brutorum omnino substantia est. 9. Aves
inter nulla venenata est. 10. Anatiferam alicubi esse arborēm Vero sat consen-
taneum esse videtur, uti est & alia, cuius collapse in fluvium frondes, piscium
formam induunt, ut videre licet apud Scal. Exerc. 59. S. 2. &c.



Ung. VI 26

= [Dissertationes
Theol. Vv. 70]

ULB Halle
002 673 452

3



5b.

VD 17



